

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; helyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, helyegdíjjal, nyugtával együtt 8 frt.
Nyitók soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezményeket nyújtunk.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

A meg nem élhetés okairól.

I.

A nemzetgazdaságnak, a megélhetésnek három tényezője van: a föld, mely az összes szükségleteink kielégítésére szolgálható anyagokat magába foglalja; — a munka, mely ez anyagokat előtárja és emberi élvezetre alakítja, vagy alkalmasabbakká teszi; végül a tőke, vagyis az emberi szükségletek kielégítésére alkalmasakká tett, el nem élvezett, megtakarított anyagoknak halmozata, mely a munkaeszközöket nyújtja.

Eleinte az emberi szükségletek csak a legnélkülözhetetlenebb élelmiszerekre szorítkoztak, és így az emberek csekélyebb számánál fogva a munkának (és tőkének) csekély, vagy semmi jelentősége sem volt; a szükségleteket a vadon termő növények, legfeljebb a legfelületesebb földművelés és a többi ösfoglalkozások; vadászat, halászat stb. bőven kielégítették.

Az emberek elszaporodásával azonban mindig nagyobb-nagyobb lett azok száma, kiknek földjük vagy egyáltalán nem, vagy pedig őket a legszükségesebb élelmiszerekkel ellátni elegendő nem volt.

A folyton működő emberi szellem, a földtelenek kényszerhelyzete folyton újabb-újabb, bár nélkülözhetőbb élvezeti, kényelmi, munkaeszköz cikkeket talált fel, melyeken a földbirtokosoktól élelmi szereik feleslegét beszerezhettk, a mi másrészt a földbirtokosokat is a földnek intenzívebb művelésére ösztönözte. Ezen cikkek idővel és a megszokással nélkülözhetetlenné váltak és újabbak is támadtak, a mi

bizonyos körforgást és állandó viszonyt létesített és itt kezdődött a munkának (és tőkének) óriási jelentősége.

Földrészünk nyugati népei évszázadokig békében éltek a munka hiányának, melynek nyomán a kultúrának, az anyagi és szellemi jólétnek áldásai fakadtak.

De ezen kultúra, anyagi és szellemi jólét a legnagyobb ipari és szellemi tevékenység mindenkor az illető nép földjének termőképeségétől, vagyis attól van határolva: bir-e nélkülözhetetlen élelmi szerekben annyit produkálni, illetve valamivel még többet is, mint a mennyi a nép eltartására szükségeltetik; mert ellenesetben a dekadentia, a romlás kezdetét veszi az esetben, ha tudomány, művészet, ipari tevékenység alkotta produktumainak idegen földeket, idegen piacokat megszerezni nem tud.

Ezért, tehát a legnyomasztóbb kényszerűségből, a megélhetés ösztönétől hajtva terjeszkednek aztán tűzzel-vassal az ilyen viszonylag tulfejtett népek, hogy t. i. tudomány, művészet, iparalkotta élvezeti, kényelmi, esztétikai és egyéb cikkeiknek piacot teremtsenek és ezeken azokat a legszükségesebb élelmi cikkekre, kenyérre beválthassák.

II.

Magyarországot a fenti szempontokból vizsgálván, sajátságos és megdöbbentő jelenségekkel találkozunk.

Méltán neveztek és nevezhetik ma is hazánkat tejfel-mézzel folyó Kanaánnak.

Az alföld termőképesége párját ritkítja, páratlan hazánk gazdasága az

állat-, növény- és ásványország minden kincseiben is.

És mégis hazánk egyike a legszegényebb országoknak; kereskedelmepang, a mezőgazdák a terhek súlya alatt roskodoznak, csekély számu értelmiségét eltartani nem képes.

Ezen megdöbbentő jelenségek oka a fentiekből önkénytelenül következik.

A nemzetgazdaságnak három tényezője közül nálunk csak a föld van meg, ez is kevesek kezében van, kik azt csak külterjesen művelvén, termőképeségét elegendőleg ki nem aknázzák. E mellett a tökéletességig kifejtett közlekedési rendszer által is hatványozott mezőgazdasági világverseny, az állattenyésztésünket, a szőlőgazdaságunkat ért nagy csapások a földnek a hozadékát is a minimumra csökkentték akkor, mikor a magyar birodalom népessége majdnem 20 millióra szaporodott fel.

De hogy az általános szegénységnek oka nem az, hogy a föld hozadéka Magyarország népességét eltartani most se bírja, mutatja azon jelenség, hogy évszázadok óta már csak úgy özönlenek hazánkból a milliók Ausztriába és Kossuth Ferencz kimutatása szerint még a legújabb időkben is 3—400 millió forint indirekt adót fizetünk Ausztriának.

Most már a kérdés megfjtése előtt állunk. Ismerjük, igényeljük, élvezni akarjuk az összes modern élvezeti, kényelmi cikkeket, de tudatlanságunk, könnyelműségünk miatt a munka (és az ennek eszközeit nyújtó tőke) néhány kézi mesterséget, az improdukczió tudományos foglalkozásokat és a tulajdonképen szintén improdukczió, csak közvetítő szerepet játszó keres-

kedést kivéve — nálunk teljesen hiányzik, ennek hiányában a földhozadékot megszerezni képes élvezeti, kényelmi cikkeket előállítani nem tudjuk, keresetképtelenek vagyunk, ezért a föld felesleges hozadéka a külföldre vándorol, mi meg nyomorban selymölünk.

A fent vázolt állapot a jövő szempontjából, ha a munka korszaka valaha felvirrad, egyrészt előnyt, másrészt hátrányt jelent hazánkra.

Előny azért, mert arra mutat, hogy még igen messze állunk attól az időponttól, mikor nemzetünk munkáját földje többé nem jutalmazhatja; hátrány pedig azért, mert azon időpontig Európa többi nemzetei az összes külpacokat elhódítják előlünk.

A tanulság ebből az, hogy föl kell ébredni nehéz álmainkból, életet, jólétet, önértet és műveltséget, de a folytonos érintkezés miatt, a természet elleni küzdelem miatti folytonos egymásrautaltságunk folytán egymás iránti közérzést és humanizmust adó munkára kell egyesülnünk, munkánknak értékesítésére itthon és a külföldön piacokat kell teremtenünk és ne várjunk mindent másnak, a kormánynak, a külföldnek segítségétől, mert idegen segítség állandó, igazi és nagy eredményeket létre nem hozhat.

A munka nemesítő, felemelő öntudata, az önségély, az öntevékenység büszke önértete töltse be lelkünket, hassa át minden csepp vérünket.

Az Angliát óriási gazdagságához és világalomra juttatott mozgalom az angol köznépek kötelességérzettől, önértében való büszkeségtől és nagyratörő ambíciótól áthatott lelkéből fakadt ki.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Két kis fecske.*)

Berepült . . . mig én, bódultan,
Nyílt ablaknál elaludtam . . .
Tovább fájt, mi, ébren:
Mért kell messzi élnem?
Azoktól, a kiket,
Szívem oly hön szeret:
Az én két madaram,
Az a két lány-gyerek! . . .

Beborít egy boldog álmom:
Karjaimba, kike vágyom . . .
Híntegtem csókkal,
Tapadó, forrókkal . . .
Ók, vissza engemet,
Elolvast a meleg . . .
Könnyem az orcámról,
Balzsamosan pereg . . .

Felülök . . . Mit? Alszom! Még sem!
Hisz' tiszta az ébredésem:
Asztalomon, szembe,
Két kis tarka fecske!
Ni! Biz' a kis lányok!
— Rebegek reájok . . .
Vigasztalni jöttök?
Ti bolond jószágok! . . .

*) E. Kovács Gyulának sajtó alatt levő és decemberben megjelenő kötetéből.

Szárnyok csak ki, — csak szétrepenni,
Csicsogás kél, cseng felettem,
Csapkolódnak össze,
Játszva ölekezve,
Csitt, csatt, csókolóznak,
Mésébe való nap! . . .
Köszönet érte
A mindenhatónak! . . .

Nagyvárad, 1899. június.

E. Kovács Gyula.

Nyugtalan vagyok.

Nyugtalan vagyok, erőt vesz rajtam,
Valami nyomasztó félelem,
Mint ki eltévedve jár egymagán
Csillagtalan sötét éjjelen
Fájó sejtelmek raja vesz körül,
Menekvésre nem látok utat,
Üldöznek, mint a bűnöst üldözi
A lelkén rágódó bűntudat.

Előre mennék s lépni nem merek,
Lábam erőtlenséggel tántorog, —
Hátha ott előttem kígyó sziszeg,
Vagy ásit rám mély örvénytorok.
Tehetlenség várom a biztatást
S biztató szóban még sem hiszek, —
Ugy éhezem egy kis gyönyör után
S nem tudok örülni semminek.

Szánalmasan vergődöm egyedül,
Egyik sajnál, a másik nevet.

És mindegyik még mélyebbre vágja,
A lelkemen égető sebet.
Neki vágni, előre, a célnak,
Hej rég elveszett az akarat!
Csak a panasza, csak a békétlenség,
Csak a könyű, a mi megmaradt.

Mikor lesz vége, sokszor kérdezem,
Nem jön rá sehonnai felelet,
Világot nem hint semmi körültem,
Hiába keresem az eget . . .
Hát vajjon ott künn a temetőben,
Megnyugszik, ki oda érkezett?
Vajjon nem tudják be neki ott is,
Ki elhibázta az életet?

G. Diószeghy Mór.

Egy jó öreg korcsmáros.

Változnak az idők s velök változnak
mi is. Kihal nemsokára az öreg emberek rendje, ezután már csak vén emberek leszünk. Hamar élünk, sietünk élni, nincs időnk megöregedni, hanem gyorsan megvénülünk.

Régi jó magyar urak, maradi, tisztességes gondolkozása ósdi emberek, mennyit csufoltak titeket! A tudományok századja göggel tekint vissza a multra, mikor még nem gözzel és villammal rohantunk a halál elé, hanem azt hittük kocsiival is oda lehet jutni.

Az alkuszok, börszianerek százada gunyosan néz vissza a balga korra, mikor a keresztény magyar még saját birtokán

volt ur, ősei földjét művelte s elég balga volt a házasságot sem adásvevési üzletnek tekinteni.

Régi emberek, ha ti is ennyire siettetek volna, mint mi, bizony mondom, kisiettetek volna eddig saját hazánkból.

Az öreg emberekkel ki is hal lassanként a régi magyar kedély, az a bizonyos őszinte nyers jóakarata s a mi fő — a szív!

E kis tárca keretében egy öreg magyarról szeretnék megemlékezni. Utolsó mohikánja a jó öreg korcsmárosoknak. Hisz ezeknek is kihal már a fajuk. Nincs már sehol korcsma és korcsmáros, hanem nagyvendéglő és vendéglős. ur!

Ott, a hol a zilahi hegyek egyszerre az ember elé állanak, mondván: ha már megmászta a berettyóvígyi hegyeket, próbálj meg minket is; ott, a hol a siető emberek a vadak legkedvesebb erdejét nem sajnálták kivágni, csak azért, hogy vasuton siessenek dolgaik után: az országut mentén áll egy kis korcsma.

Tessék elképzelni ugy e korcsmát, a hogy a magyar pusztai korcsmákról gyermekkorunktól fogva hallottunk. Nagy udvar, gémes kuttal, kapunak nyoma sincs. Hiszen azért korcsma, hogy bejöjjenek és ha menni akar valaki, miért tartásak vissza!

Alacsony házikó, melynek tornácára két hatalmas szomoru fűz hajlik le. Az egyik szobában egy fenyőfa asztal pár paddal — aztán semmi! A másik szoba, az nem korcsma! Tehát oda nem is megyünk be. Kérem ehhez hozzá képzelni egy öreg, kövér magyart, aki mindig

Hogy elegendő tőkével nem rendelkezünk, csak üres mentség, melylyel tunyáságunkat legyezzetjük, mert ha összeállunk, ha erős elhatározásra és kitartásra képesek vagyunk, a kérdés természetesen uton és önmagától oldódik meg.

A mozgalomnak a társadalom erőt képviselő, vezérszerepet vivő tényezőitől kell kiindulni. A nagy latifundiások birtokosai, a még gazdagabb egyházi javadalmak élvezői, a nagy birtoku politikai községek, a főnemesség tartsa legelső sorban a haza sönmaga iránt szent kötelességének dus magán és közjövödelmet biztosító különféle gyárak felállítását annál inkább, mert az angol arisztokrácia példájára csak is a gazdasági versenyben való hatályos részvétel biztosíthatja neki továbbra is a vezérszerepet. De a legkisebb erők közreműködésével is biztosítanak a legkisebb, például 5 frt értékű részvényekre alapított részvénytársaságok, a melyekhez a névérték csekélységénél fogva majdnem mindenki könnyen hozzájuthatna.

E mellett a lehetőség szerint szaporítandók volnának a mindenféle ipariskolák, melyek idővel alkalmas munkásnemzedéket nevelnének.

Csakis így foglalhatjuk el a történeti multaknál fogva bennünket méltón megillető helyet Európa boldog és művelt nemzetei között.

Dr. Weiszberger Lipót.

Mensa Académica Egyesület.

A budapesti egyetemi ifjuság körében alakult segélyző egyesületek közül a legszebb intencziókat a legpraktikusabban a Mensa Académica szolgálja. A fenntartás nehéz küzdelmeitől legalább részben felmenteni a törekvő, de szegény egyetemi hallgatókat, hogy teljesen tanulmányaiknak élhessenek, egy társaságba gyűjteni az ifjuság nagy részét, s az ugy is igen meglazult ifjusági közéletet felvirágoztatni: ezen anyagi és erkölcsi okok indították a magyar társadalmat a Mensa Académica megalkotására.

Ifjusági egyesület, az ifjuság kebeléből választott 50 tagu bizottság és az ez által választott tisztikar vezetése alatt. A szegény, segélyre szoruló kollegáinak, barátainak, őszintén megvallhatják szorult helyzetüket, s pirulás nélkül fogadják el baráti kezekből a segélyt.

Az egyesület vezetését a tudomány- és műegyetemi Rectorok társelnökei alatt az egyetemi és műegyetemi tanács által kiküldött egy-egy egyetemi, illetve műegyetemi tanárból az egyesületi elnök

és orvosból álló kormányzótanács ellenőrzi.

Az egyesület felállításának eszméjét a magyar közönség melegen fogadta. Százszámra érkeztek az adományok mindenhonnan, s az egyesület felvirágoztatásában vetélkedtek a vármegyék, városok, egyesületek, s a nemzet legjobbjai.

E buzgólkodás eredménye az, hogy a Mensa mintegy közel 100 ezer frt vagyron felett rendelkezik. Igen szép tanujele a magyar társadalom áldozatkészségének, melylyel leendő munkásairól gondoskodik. Ámbár míg több, mint ezer segélyre szoruló egyetemi hallgató van a fővárosban, s évente több száz folyamodót kénytelen az egyesület alapítványi miatt elutasítani, addig az alaptőke igenigen kevés.

A segélyezésre az alaptőke kamatai használnak fel. Ehhez járulnak az állam 2000 frtos évi adománya, a tagdíjak, az egyetemek adományai ezenkívül egyesek évi adományai. Egyes megyei és városi törvényhatóságok alapítványai helyeket létesítettek, melyekben évente egy-egy megye, illetve városbeli ifju nyer ebéd- és vacsorát.

El nem mulaszthatjuk e helyen is a leglelkesebben üdvözölni azon fenkölt gondolkodású egyéneket, törvényhatóságokat, kik a haza jövődjéért nemzedékének boldogulást szívükön viselve, ez áldozatoktól vissza nem riadtak.

Vajha dicsérendő szép példákat számosan követnék!

A Mensa Académica Egyesület elnöksége az 1899—1900 tanév I. felére a segélyezésre vonatkozólag a következő pályázatot hirdete.

1. Az egyesület választmánya által betöltendő mintegy száz ingyenes, illetve feldíjas ebédsegélyre (az elnökséghez czimzendő.)

2. Méltóságos bojári gróf Vigyázó Sándor cs. és kir. kamarás ur által betöltendő 4 ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. E kérvények a gróf ur nevére czimzendők, s beadandók az egyesület hivatalos helyiségében. E 4 helyre csak keresztény, tudomány egyetemi hallgatók pályázhatnak.

3. Budapest székes főváros, Szabadka, Szatmár-Németi, Pozsony városok; Trenčsén, Torontál, Ung- és Háromszék vármegyék polgármestere ill. alispánja által betöltendő hat, illetve egy-egy ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. E kérvények az illető törvényhatósághoz czimezve, az illetékesség világos megjelölésével az egyesülethez adandók be. Ez alapítványi helyekre első sorban csak az ott illetékesek tarthatnak igényt.

Mindezen bélyegtelen kérvényekhez melléklendő első éveseknél az érettségi bizonyítvány, a többieknek az index, vagy index másolat és a részletekre is kiterjedő szegénységi bizonyítvány.

Az 1., 2. alatti kérvények beadási határideje szeptember 12-ike. Beadandók a főtítkárt, segélyügyi előadó, hivatalos órái alatt.

A 150 frton felüli, ösztönbiját élvezők az alapszabályok értelmében segélyben nem részesülhetnek.

goromba; s akármit rendelnek nála, mindig kijelenti, hogy nincs, de azért mindig öt perc múlva hozza a vendég elé, melancolicusan kijelentve, hogy esetleg akadt most az egyszer.

Bizony ez nem olyan, mint egy modern vendéglő!

S ki hinné el, hogy eljött mindezt megbámulni nem egy főúr, köztük az ország legnagyobb birtokosa, boldogult trónörökösünk egyik bizalmas barátja is!

Nem lévén e tárcza keretében sem czéлом, sem időm életleírást adni, de hát nem is lehetne, hiszen az öregről fiatal korában, mint a fáma beszéli, a beczirkerek is szerettek volna sok adatot beszerezni! Csak is néhány anekdotaszerű feljegyzést hozok az öreg jellemzésére fel.

Abban az időben, mikor krónikám történt, itt élt vidékünkön az a tragikus életet élt fiatal báró, kinek népdalai egészen beleolvadtak népköltészetünkbe. Meghallva az öreg korcsmáros eredetiségeit, felkerekedett egy nap jókedvéről máig is ismeretes tisztjével, Krasznán még magukhoz vették az ottani járásfőnököt s azután ki a csárdába! Az öreg csak ümmögött, hogy „mi az ördögnek jönnek a nyakára“, nincs neki semmi enni-inni valója, stb.

Mégis akadt valami s egy pár czigány is odakerült, vigan voltak tehát.

A járásfőnök egyszer félre hívja az öreget s a fülbe sugja, hogy ez a barna ur, a báró, a tisztnek a princzipálisa! „Tüllem lehet“ — mondja az öreg. Italozás közben egyszer a tiszt mind boszantja az öreget, ki csak csendesen morog, míg

egyszer indulatba jöve, oda vágja: „No de mán az is hunczut, a ki ilyen tisztet tart, mint az ur!“

Nagy gaudium támadt az urak közt e szavakra, persze legjobban nevetett ezen a nemes báró. Megtetszett neki annyira az öreg, hogy mikor nála járt az előbb említett gróf, kivitte azt is magyar specialitást látni. Hitták fel a fővárosba, nyitnak neki ott egy kis vendéglőt, eljárnak hozzá, nagy jövedelme lesz... de nem ment fel.

Egyszer nagy vadászat volt a környéken, betévedtek a vadászat urak nagy csoportban az öreghez. Köztük az a jól ismert gavallér földbirtokos, kit még talán nagyapa korában is „Gyuri“-nak hívnának, t. i. ha nagyapa lenne. Ittak is ott széken, mikor azután elmentek, oda szól „György ur“: „Ugy-e bácsi, ur nem fizet.“ Megrázta az öreg a fejét: „Hát ne fizessen!“

Pár hét múlva ismét ott vigaskodtak s a multkori nemfizetés eszébe jutva a gavallérnak, oda nyújt egy bankót az öregnek, hogy fogja ki belőle a kontót. Elveszi az öreg a bankót és zsebre dugja, de esze ágába sincs, hogy valamit visszaadjon belőle. „Hát bácsi nem kapunk abból vissza valamit?“ „Urak nem adunk vissza, ugy-e tekintetes ur“ — mondja az öreg ur. Hát persze az ur nem is követelte rajta!

No még egyet az öregről! Nagyvásár volt a vidéken s szokás szerint az egész környék délfelé begyűlt a faluba nagy ebédekre. Az urak, velük együtt az öreg is hivatalos volt egy falu-

A segélyezés áll ingyenes és földíjas ebédsegélyből. Ebéd- és vacsorasegélyben csak a fővárosi és törvényhatósági alapítványok élvezői részesülnek.

Az étkezés étlap szerint történik, ebéd 3 fogás szabad választás szerint, vacsora 1 fogás.

Az egyesület helyiségeiben, mely 500—600 étkezőre van berendezve a segély eseten kívül csak tagok étkezhetnek vagyis csak azon egyetemi polgárok, kik az évi 4 korona tagdíjat lefizették. Ezek számára az előfizetési ár havi 16 frt, (10 frt ebéd, 6 frt vacsora.) Megjegyezzük, hogy a t. szülők az étkezési díjat közvetlenül az egyesület elnökségéhez is beküldhetik, mely ennek ellenében ebéd- és vacsora-szelvényeket ad ki a jogosultaknak.

Étkezési idő délben 12—3, este 7—10 ig. Az ételek minősége és mennyisége feletti ellenőrzést az egyesület orvosa és 2 gondnoka teljesíti. A tagok panaszait az e célra szolgáló panaszkönyvbe írják, a miből a gondnokok és a bizottság tudomást szerezve intézkednek a panasz megszüntetése iránt.

Bárminemű felvilágosítást az egyesület elnöksége ad.

Helyiség: Budapest, IV., Molnár-utca 11. sz.

Szinészet.

„Himfy Dalai“-val, Berczik Árpád veterán írónk e szép és nemes szárnyalású darabjával nyitotta meg, Szabadhegyi Aladár igazgató szintársulata, rövid időre tervezett előadásainak sorozatát. A társulat gyakorlott, szorgalmas tagokból áll, kiket ambíció tart együtt s kitűnő, fáradhatlan vezetővel bir igazgatójában, ki rajongó színművész, szenvedélyes rendező. Ez első előadás, melyben különös benyomást keltettek, hogy szinte egy felvonáson át szokni kellett hozzá, — század kezdetének női viseletei, bemutatta a társulat erőit: Bodroghy Lina (Róza), Képes Laura (Jolán), Sárközyné (Biró Józsefné), két első a régi magyar nemes leányt, utóbbi a régi jó idők jó nagyasszonyát élethíven, korhűen ábrázolván. Játékuk biztosítja a következő előadások sikerének reményét. A férfiak között első helyen magát az igazgatót, Szabadhegyi Aladárt kell említenünk, mint Himfy Dalai szerzőjének, Kisfaludy Sándornak személyesítőjét. És róla ennyit: rajong a színpadért, szép magas alak, gyönyörű bariton hangja van, előadása érzelmes, nagy tanulmányra mutató, szerepének minden mozzanatát kidomborítja, szóval: a legtehetségesebb színészek egyike. Liptay Lajos testvére a művészetben az igazgatónak. Nála jobb magyar nemes urat nem látott a század eleje sem. Szintén igen szépen és correct exequálta hálás szerepét. Csige, Nógrády, Pintér, Kovács, Bogyó teljesen betöltötték szerepeiket, azt a meggyőződést keltve, hogy a társulat férfi tagjai is mind jó

erőket képviselnek. Kiktől jó előadásokat és alakításokat várhatunk.

A bemutató előadás szép sikert ért, s a darab igen jó benyomást tett zamatos magyarságával, a multa való reminitenciáival közönségünkre.

Vasárnap, augusztus 27-én, „1848. A hadak útja“, Verő György millenáris darabja került színre. A színmű a székelek felkelését viszi színpadra. S meglelteti Bem tábornokot, Petőfit, Gábor Áront, a székely ágyuöntőt, s lejátszat egy szép hazafias drámát, egy egyszerű székely családi életéből. Az utolsó felvonás egy apotheosis, a felkelő székely, 50 év múlva, már csak unokái körében, midőn a régmultakról mesél, karácsony éjjelén.

Az összevágó s jól rendezett előadásban az összes tagok részt vettek, kitűnő, gondos játszással. Darkó György (Szabadhegyi A.) és felesége (Bodroghy Lina), Darkó Mózes (Csige), Débora (Sárközyné), kitűnő székely alakok voltak, soha jobb, eredeti székelyeket nem láttunk, mint Sárközyné, a (György) öreg anyja, meg az apja Csige, meg a darab hősnője. Kiváló jó volt és ezt egész nyíltan „mandam és gandalam“ Liptay, a ki az örömeny kereskedőt „Damakast“ ép oly tökélylyel játsza, mint előbbi napon a régi jóidők öreg magyar nemesét. Kifogástalan alakítás volt a Képes Lauráé, Ujházy Margité; Nógrády, Pintér, Kovács és a Bogyó Zsigáé is. A kisebb szerepekben az összejátszás nagy figyelemre, jó rendezőre és figyelőre mutatott.

Kedden, augusztus 29-én, Strauss kellemes zenéjü „Czigánybárója“ került színre, a társulat operette bemutatójával, a czimszerepben Nógrády Jánossal, ki Barinkayt csinosan alakította és oly kellemes csengésű hanggal énekelte, melyhez hasonlót tíz év óta nem hallott közönségünk. Méltó társa volt Képes Laura, ki Szaffy szerepében osztozott a mai est sikerében, a közönség felújuló tapsaiban. Képes Laura ma egészen meglepte közönségünket szép coloraturájával, a két előbbi est drámai sikerei után, s azt mondhatjuk róla is, hogy Ruzsinszky óta nem csendültek meg színpadunkon ily tiszta kellemességgü hangok. Duetdje Barinkayval és trioja Czíprával — Püspökné — ki kitűnő czigányasszonyt alakított, igen sikerültek. Zsupánt, — a sertéskirályt — Liptay Lajos a társulat színpados tagja, jó kedvvel játsza, nagy derűséget keltve jóízű humorával. s általános elismerést sokoldalú tehetségével. Kedves jelenség volt Árzéna Ujházy Margit, ezuttal kis szerepével, melyet csinosan töltött be, Csige és Bogyó, a Carnero és Gábor deák szerepekben teljesen beváltak. A darab többi alakjai is figyelemmel töltötték be helyeiket, mi a rendezés dicséretére szolgál, de meg kell említenünk az első zenemű előadásán a társulat buzgó karnagyát Kovács Miksát, régibb ismerősünket, mint ki a zongorakíséretet és dirigálást nagy sikerrel és ritka könnyedséggel kezelte.

A közönség most már szebb számban volt jelen ez élvezetes estén, mint a két megelőzőn s hisszük is, hogy a következő előadásokon — megismerkedvén immár a társulat tehetséges tagjaival, az összevágó játszással; tapasztalván a tagok igazi buzgóságát, törekvését, az igazgató fáradhatlanságát — közönségünk nem fogja megvonni pártfogását, melyet élvezettel nyújthat érdemes művészeknek.

D.

Különfélék.

— Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter a zilahi kir. pénzügyigazgatóság-hoz Derzsy Ede fogalmazó gyakornokot pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki.

— Beiratások a róm. kath. leányiskolában. A helybeli apácák vezetése alatt álló róm. kath. elemi leányiskolában a beiratások szept. 1., 2., és 4. napján reggeli 9—12-ig, délután 2—5-ig fognak megtartani. Az iskola ünnepélyes megnyitása szeptember 5-én d. e. 9 órakor lesz. Tandij fejében 2 frt, beiratási díjban 40 kr, összesen 2 frt 40 krt kell a jelentkezőknek egész évre fizetniük. Azok azonban, a kik egyházkiszkolai adót nem fizetnek s így az iskola fentartásához nem járulnak hozzá, a tandíjat kétszeresen, 4 frtot fizetik. Szegények tandíjmentességben részesülhetnek, ha ebbeli kérelmökkel szept. 15-ig az iskolaszékhez fordulnak.

— Névmagyarosítás. Donovanák Sándor erdődi kir. járásbíró ugy a maga, valamint kiskoru Katinka, Mária, Béla és Sándor gyermekeinek is nevét Dánielre magyarosította.

— **A városi közgyűlésről,** mely f. hó 29-én és 30-án foglalkoztatta a városatyákat, tudósításunk jövő számunkra maradt. Most csak azt említjük fel, hogy az 1900. évre beterjesztett városi költségvetést a képviselt annyira hiányosnak találta, hogy azt tárgyalás alá sem vette, hanem a pénzügyi bizottsághoz átdolgozás végett visszaküldte.

— **Jótekonyság.** Báró Wesselényi Miklós vármegyének főispánja, mint lapunkba említve volt, egy vadászfegyver szétrobbanása következtében könnyebb sérülést szenvedett. A főispán baleset ellen biztosítva lévén, az ezen sérülés következtében a biztosító társaságtól kapott 99 frtot az általa különben évi segélylyel is támogatott zilahi ev. ref. főgimnáziumban tanuló szegény sorsu tanulók ételmezési alapjának gyarapítására fordította.

— **Bucsu.** Kézdivásárhelyre történt áthelyezésem alkalmából mindazon jó barátimnak és ismerőseimnek, kiktől személyesen el nem bucsuzhattam, ez uton mondok utolsó Istenhozzádot, kérve mindegyiküket, hogy jó emlékükből és barátságukban továbbra is tartsanak meg. Szilágy-Somlyó, 1899. aug. 27. Bálint Károly József, gymn. tanár.

— **Meghívó.** A „Zilahi Dalkör“ 1899. évi szeptember hó 2-án, Zilahon, a vármegyei ház disztermében saját pénztára javára tánczezal egybekötött hangversenyt rendez. Kezdeté pontban 8 órakor. Műsor. 1) „Sóhajtas“. Szövegét írta: Bajza József, zenéjét szerző: Gaál Ferencz. Előadja a „Zilahi Dalkör“. 2) „A rab aszszony“. Irta Kiss József. Szavalja Szabó Berta k. u. 3) „Népdal egyveleg“. Összeállította: Szentirmay, Előadja a „Zilahi Dalkör“. 4) Balázs Árpád ur hegedűjátéka. 5) Monológ. Előadja: Friedmann Erzsike. 6) „Késő vágy“. Szövegét írta: Vörösmarty Mihály; zenéjét szerző: Dr. Horváth Ákos. Előadja a „Zilahi Dalkör“. 7) László Andor ur verseiből felolvas: Szabó Sándor ur. 8) „Tied vagyok...“. Irta Petőfi Sándor; zenéjét szerző: Huber Károly. Előadja a „Zilahi Dalkör“. Hangverseny után táncz.

— **Intelligens gazdák kirándulása.** Vármegyének alispánja, mint a szilágyvármegyei gazdasági egyesület alelnöke, többek kifejezett óhajának engedvén, megkereste a mezőhegyesi m. kir. áll. ménesbirtok igazgatóságát, hogy az egyesület által szervezett, 30 intelligens gazdából álló csoport részére a ménesbirtok megtekintésére ne egy napi, hanem a megállapított programtól eltérőleg két napi időt engedélyezzen. Az igazgatóság erre a megkeresésre kivételesen megengedte, hogy az intelligens gazdák csoportja szeptember 1. és 2. napjain a ménesbirtokot megtekinthesse, ott tartózkodhassék. A szegedi kiállításra való elutazás, a szeptember 2-án Mezőhegyesre érkezé 50 paraszt gazdával együtt szept. 3-ikán történik. A társaság ezek szerint már a f. hó 31-én utra kél. A féláru vasuti jegy váltásához szükséges igazolványok ugyanekkor adatnak ki.

— **Főlhívás.** A róm. kat. egyház hiveit főlhívjuk helyi lapunk után is, hogy összes hitközségi tartozásaikat sürgősen befizetni sziveskedjenek, mert a kántori és tanítónői állomásokban folyó évi szeptember 1-től fogva bekövetkező személyi változásoknál az elkerülhetetlen leszámolás és kifizetés másképp nem teljesíthető. A költséges kamatfizetés és kellemetlen végrehajtás csakis pontos befizetéssel kerülhető ki. Az előljáróság.

— **E. Kovács Gyula** eddig kiadatlan költeményeink egyik legbájosabb, kedves darabját találják mai számunkban olvasóink. A hangulatos szép vers története Nagyváradon esett meg, nyári éjszakán, a mikor két csattogó, lármás fecske repült be a nyitott ablakon az álmodozó poéta szobájába. E. Kovács Gyulát, a ki, mint minden igazi művészlélek: impresszionista volt, rendkívül megkapta a váratlan látogatást, melynek mély benyomásából fakadt az a közvetlen, meleg szívvel írt költemény, a családi szeretet e tiszta, gyönyörűsége sugarakból font himnusza.

— **A minoriták vezetése** alatt álló róm. kath. elemi fiúiskolában a beirtások szeptember hó 1., 2., 3. és 4. lesznek az első osztály tantermében (földszint jobbra). Tandij helybelieknek 2 frt., vidékieknek 3 frt., beiratás 25 kr. A szegénysorsu tanulók szegénységi bizonyítvány felmutatása mellett fél, vagy esetleg az egész tandij fizetés alól felmenthetők; azonban a beiratási összeget mindenkinek be kell fizetni. „Veni-Sancte“ lesz 5-én d. e. 9 órakor a plébánia templomban. Szerdán (azaz 6-án) megkezdődnek már a rendes előadások. Az igazgatóság.

— **Tisztviselők rokonsága.** Ismeretes, hogy az állami hivatalnokok szolgálati

szabályzata kimondja, hogy „a fogalmazási, számvéviségi és kezelési szakban ügyelni kell arra, hogy rokonok és sógorok egymástól közvetlen függésben álló szolgálati viszonyba ne jöjjenek.“ Erre azonban a pénzügyi hivatalnok vezetői nem eléggé ügyeltek, amiért is a pénzügyminiszter rendeletet bocsátott ki, a mely az eddigi rendelkezést meg szorítja. Az új rendelet kimondja, hogy: egy és ugyanazon pénzügyi hatóságnál, vagy hivatalnál, sőt egy és ugyanazon pénzügyi igazgatósági kerületben sem szolgálhatnak akár közvetlen, akár közvetlen alárendeltségi viszonyban azok, akik: 1) fel-, vagy lemenő ágban rokonok, vagy sógorok. 2) Az oldalrokonok unokatestvérig bezárólag. 3) Azok, akik örökbe fogadott szülői és örökbe fogadott gyermeki viszonyban állanak. 4) A tisztviselő nejeinek fitestvére és nőtestvéreinek férje.

A rendelet a pénzügyi tisztviselők körében nagy meglepetést keltett, mert a rendeletet a miniszteri utasítás szerint szigorúan végre kell hajtani és most majd a legképtelenebb áthelyezések fognak következni.

— **Üvegtégla.** A párisi világkiállítás egyik legérdekesebb ipari alkotása az üvegpala lesz. Ennek a palotának a falai, a mennyezete, a teteje, sőt még a talpzata is üvegből lesz, és pedig a Falconnier-féle szabadalmazott üvegtégla. Jelenleg az üvegtégla még nem igen terjedt el, mert még nem is ismerik az építésszek; de azért Londonban van máregy üvegből való kiosk s Németországban több helyen készítettek már üvegfalu jégvermeket, fürdőszobákat és vegyszeti laboratóriumokat, mert az üveg, mint kitűnő melegtartó jobban megvédelmezi azokat a helyeket a hőfok változásoktól, mint a közönséges téglafajok. A Falconnier-féle téglát a legváltozatosabb alakban, nagyságban és színkeverékben készíthet, úgy hogy homlokzatok készítésére is kiválóan alkalmas lesz.

— **4500 éves kenyér.** A berlini királyi muzeum egyik öre az egyiptomi osztály üvegszekrényében egy darab kenyeret állított ki, a mely állítólag 4500 éves és a mely leghitelesebben igazolja azt a táplálkozás rendszert, a mely 2500 évvel Krisztus születése előtt divott. A kenyér alakja nem határozható meg; hasonlít egy kialudt szénparázshoz, a mely ezer és ezer helyen át van furva. Kőkérmény és egészen fekete. Gabona és mandulaszemecskéket tartalmaz a kenyérben. A prehisztórikus kenyérdarabot Mentuhotep szarkofágjában fedezték fel. Ez pedig egy faraónak a neje volt, a ki — mint az egyiptológusok állítják — a 18. vagy a 19-dik dinasztának volt tagja és körülbelül 15 évszázaddal a mi időszámításunk előtt halhatott el.

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi augusztus 23-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelési Értesítő“-ben az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyről következő hivatalos adatokat közli: Takonykór: Peér 1 u., összesen 1 község 1 udvar. — Rühkór: Kraszna-Mihályfalva 1 u., Zovány 1 u., összesen 2 község 2 udvar. — Sertésorbanecz; Ér-Szodoró 1 udv. — Sertésvész: Báboza 5 udv., Dabjon 1 u., Erked 3 u., Ér-Körös 1 udv., Ér-Mindszent 1 u., Ér-Szentkirály 1 udv., Hadad 5 u., Hidvég 1 u., Inó 1 u., Kémer 1 u., Kendermező 1 udv., Kucsó 7 u., Leesmér 1 u., M.-Egregy 4 u., N.-Derzsida 2 u., N.-Rajtolez 3 udv., Nyírsid 30 u., Romlot 1 u., Solymos 4 u., Szamos-Nagy-Goroszló 1 u., Sz.-Kövesd 1 u., Szamos-Nagyfalu 1 u., Szamos-Udvarhely 1 u., Szilágy-Cseh 1 u., T.-Szántó 1 u., Vármező 1 u., Zovány 1 u., összesen 27 község.

— **Selyem damaszt** 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, **HENNEBERG G. selyemgyár**ai (cs. és k. udvari szállító) **ZÜRICH-BEN.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— **A Magyar Hirlap** vasárnapi számban kezdte meg a Dreyfus pör végtárgyalá-

sának a gyorsírók hivatalos följegyzése alapján készült jegyzőkönyvének vagyis a tárgyalás készületi menetének közlését. Az óriási és szenzációs közlemény naponként külön mellékleten jelenik meg. Új előfizetők megkapják az eddigi folytatásokat A Magyar Hirlap előfizetési ára egy hónapra egy forint 20 kr.

— **Görög műemlékek feltámasztása.** Az archaikus görög művészetnek legszebb emléke a „Kritias és Nesiothes“-féle szoborcsoport. A műalkotásnak történeti a tárgya. Zsarnokok uralkodtak Athénben. A tyrannus ifjabb fia Hipparches, megsejtette Harmodios, Aristogeiton barátját. Ezek ketten összeesküdtek a tyrannus egész családjá ellen s 514-ben le is szúrták. Hipparchost a panathenaia ünnepélyén Tettök következménye később a zsarnokság intézményének bukása volt. Az athéni nép halálával őrizte hősi tettük emlékeztétét. A városban ércszobor állott, a fejlődő görög művészet egyik legelső emléke, melynek másolata legalább töredékekben ránk jutott. A zsarnok ölék szobra, s a würzburgi edényrajz hü reproductióban jelent meg a Nagy Képes Világtörténet 34-ik füzetében. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marozali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára díszes félbőr-kötésben 8 frt; füzeteként is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés után.

A szilágysági vonal menetrendje.

— Érvényes 1899. május 1-től. —

Zilától—Nagy-Károlyig.

Állomások	5013	5011
	számu	vonat
Zilah indul	400	228
Cigányi	412	235
Haraklány	426	249
Sz.-Balla	441	305
Ökörítő	457	321
Sarmaság	511	335
Derzsida	531	406
Alsó-Szopor	552	428
Ákos	621	457
Szakácsi	645	528
Tasnád	704	543
Tasnád Szántó	726	607
Érhatvan	741	622
Mezőterem	756	638
Nagy-Károly érkezik	825	707

Nagy-Károlytól—Zilahig.

Állomások	5012	5014
	számu	vonat
Nagy-Károly indul	530	421
Mező-Terem	600	449
Érhatvan	615	504
Tasnád-Szántó	637	527
Tasnád	701	549
Szakácsi	719	607
Ákos	750	639
Alsó-Szopor	814	705
Derzsida	835	727
Sarmaság	849	742
Ökörítő	915	809
Sz.-Balla	933	829
Haraklány	950	843
Cigányi	1005	904
Zilah érkezik	1017	918

Sarmaságtól—Sz.-Somlyóig.

Állomások	5112	5114
	számu	vonat
Sarmaság indul	909	400
Somlyó-Ujlak	935	426
Sz.-Somlyó érkezik	953	445

Sz.-Somlyótól—Sarmaságig.

Állomások	5111	5113
	számu	vonat
Sz.-Somlyó indul	755	242
Somlyó-Ujlak	814	301
Sarmaság érkezik	839	325

Az aláhuzott idő éjjeli idő 6-tól 6-ig reggel.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

Országos vásár

Margittán. (Biharmegye).

1899. évi szeptember 13-ik

és 14-ik napjain baromvásár.

1899. évi szeptember 15-ik

2-3 napján kirakóvásár.

Birtok eladás.

A szilágyvármegyei **Borona-mező** község határában, az urb. elkülönítés folytán egy tagban kiszakított

96 katasztrális hold,

jobbára bükkös erdő és legelő terület igen jutányos árban és kedvező fizetési feltételek mellett

örök áron eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

Bölöni Sándor,
ügyvéd, Szilágy-Somlyón,
és
Stefanovits Tivadar,
kereskedő, Szilágy-Krasznán.

282,55—1899. szám.

Nyilvántartói jelentés vb. Lázár István csődügyében.

Végzés.

Ezen jelentés folytán, mely szerint a 27,463—1899. sz. végzéssel közölt s a budapesti kir. ítélőtáblának Lázár István csődügyében 2153—V.—1899. sz. a. hozott végzése, melylyel a csődöt kérő Klima Miklóst és nejét szül. Weisz Irmát csődnyitási kérelmekkel elutasítja, jogerőre emelkedett, a Lázár István állatbiztosító társasági igazgató ellen 24,302—1899. sz. végzéssel elrendelt csőd megszüntnek nyilváníttatik.

Egyidejűleg a csőd elrendelése folytán Lázár István ingó és ingatlan vagyongára fogatosított zárlat feloldatik s erről a megfelelő intézkedések megtétele végett a zárlat fogatosítása végett megkeresett szilágy-somlyói és zilahi kir. járásbírók s a Lázár István tulajdonát képező ingatlanokra vezetett csődfeljegyzés törlése végett a zilahi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság értesíttetnek. Lauffer Gyula kir. törvényszéki bíró csődbiztos, dr. Székely Antal ügyvéd, csődtömeggondnok és dr. Böszörményi Oszkár ügyvéd helyettes tömeggondnok, ezen tisztektől mindazon által tömeggondnok alábbi számadásai kötelezettségének fennhagyása mellett felmentetnek.

Egyidejűleg a csőd megszüntetését tartalmazó hirdetmény dr. Székely Antal ügyvéd tömeggondnoknak azzal adatik ki, hogy azt a Budapesti Közlöny czimű hivatalos lapban egyszer tetesse közzé s az azt tartalmazó hirlappéldányt, valamint számadását, illetve kiadási és díjjegyzékét 15 nap alatt ezen kir. törvényszéknek mutassa be.

Budapest, 1899. évi augusztus 23. A budapesti kir. törvényszék.

Fejér,

h. elnök.

Novák Sándor,
jegyző.

A Kőbányai Király-Söröző részvénytársaság GÓLIÁT- MALÁTASÖRE

a legegészségesebb, legtáplálóbb
és legkellemesebb üdítő-ital.

Dr. Korányi és dr. Kétly
egyetemi tanár urak

gyógycélokra is ajánlják és
idegbajokban, vészeségységnél,
emésztési zavaroknál, gyengeség-
nél stb. kiváló sikerrel használtatik.

Kapható minden jobb
fűszerkereskedésben és
vendéglőben.

Óvakodjunk utáztatoktól.
18-30

222—1899. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a zilahi kir. törvényszék
1899. évi 5206. számú végzése következté-
ben Lukátsffy Ödön sz.-somlyói ügyvéd ál-
tal képviselt, a Krasznamegyei takarékpénz-
tár javára, Papp Vid. Zsigmond, Kása
László, és Ruszuj Flóra ellen, 700 frt s jár.
erejéig 1899. évi július 14-én foganatosított
kielégítési végrehajtás útján le- és felülfog-
lalt és 1065 frtra becsült szarvasmarhák,
lovak, gazdasági felszerelések és egyéb in-
góságokból álló ingóságok nyilvános árve-
résen eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-somlyói kir. já-
rásbíróság 1899. V. 579/2. sz. végzése foly-
tán 700 frt tőkekövetelés, ennek 1899. évi
május hó 1. napjától járó 6% kamatai és
eddig összesen 65 frt 04 krban bírósággal már
megállapított költségek erejéig az árverés
felperes közbejöttével, Ipp községhezánál, le-
endő eszközzésére 1899. évi augusztus hó
31-ik napjának délelőtti 9 órája határ-
időül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók
oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az
érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz.
107. §-a értelmében középszámlázás mellett,
a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el-
fognak adatni.

Kelt Sz.-Somlyón, 1899. évi augusztus
18-ik napján.

ROSKA VERTÁN,
kir. bir. végrehajtó.

6695—1899. P. sz.

Hirdetmény.

A zilahi kir. törvényszék által köz-
hírré tétetik, hogy a szilágy-somlyó—
margittai helyiérdekű vasut ezéjaira
Szilágy-Somlyó város határán kisajá-
títás alá vett területek és netaláni
épületek kártalanítása iránti eljárás
elrendeltetvén, foganatosítására határ-
időül 1899. évi szeptember hó 18-ik
napjának d. e. 10 órája Szilágy-Somlyó
városában a polgármesteri hivatal helyi-
ségébe kitűzetett.

Felhivattak annálfogva Szilágy-
Somlyó város, továbbá Kálló Gyula,
Kálló Kristóf tulajdonosok, valamint a
netaláni más nyilvankönyvi érdekel-
tek, hogy a kijelölt helyen és időben
a kártalanítási eljárást vezető törvény-
széki bíró előtt pontosan jelentkezze-
nek, mert kimaradásuk esetén is az
eljárás hivatalból teljesített és a
kártalanítás kérdése érdemlegesen el-
bíráltatni fog.

Kelt Zilahon, a kir. törvényszék-
nek 1899. augusztus 17-én tartott
polgári tanácsüléséből.

Hiry Ferencz,
h. elnök.

Muzsay János,
jegyző.

1—3

5480—1899. kíg. szám.

Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán megüresedett
vármezői segédjegyzői ál-
lásra ezennel pályázatot nyitok s
fölvívom mindazokat, kik ezen állást
elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi
I. t.-cz. 6. §-ban előirt képesítésüket,
eddig alkalmazásukat és életkorukat
igazoló okmányokkal felszerelt kérel-
müket a folyó évi szeptember hó 10-ig
hozzám annyival inkább adják be, mi-
vel a később beérkező kérelmeket
figyelembe nem veszem.

A segédjegyző javadalmazása évi
300 frt törzsfizetés és 50 frt lakbér-
átalány.

Zilah, 1899. augusztus hó 8-án.

Dr. Veress Sándor,

3—3

főszolgabíró.

Iskolakönyvek,

papír-, író- és rajzeszközök

a legjutányosabb árakon kapható

Vass László

fűszer-, és könyvkereskedésében

Szilágy-Somlyón.

Könyvek bekötése jutányos árban.

1—1

A Zalahnai kénkovand ipar r.-t.

Brassói kénsav és műtrágyagyára

ajánlja legjobb minőségű mindennemű

MŰTRÁGYÁIT

a t. cz. gazdaközönség b. figyelmébe,

melyekből állandó raktárt tart

SZISZEK SÁNDOR,

Szilágy-Somlyón.

4—8

1896. Első díjjal kitüntetve 1896.

HUSZTY ZOLTÁN és FIVÉRE fényképészeti üvegterme

Szilágy-Somlyón, a Jolbej Kristóf telkén.

Elvállalnak bármely fényképészeti munkát, ugymint:
családi, testületi s egyéb csoport, — épület levételeket,
régí képek másolatát stb., a legkisebb alaktól egész élet-
nagyságig tiszta, természetű kivitelben.

Legközelebb felvételek eszközöltetnek:

szeptember hó 3. és 4-ik napjain, azaz vasárnap és hétfőn
borus vagy esős időben is a legjobb sikerrel! 10—

Kitüntetve szakkiállításán!

Veterin-diätikus szer lovak és szarvas-
marhák, juhok számára 45 év óta
használatban a legtöbb istállóban,
étvágytalanság, rossz emésztés esetei-
nél, a tejszaporítását és javítását,
valamint a tehén tejleadó képességét
előmozdítja. Ára egy egész doboznak
70 kr., egy fél dobozó 35 kr.
Valódi minőségben csakis a fenti
védjeggyel kapható minden gyógy-
szertárban és drogistáknál.

Főraktár:

Kwizda János Ferencznél,

cs és kir. osztr. magy., román ki-
rályi és bolgár fejedelmi udv. szál-
lító. Kerületi gyógyszerész Korneu-
burgban, Bécs mellett.